

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΚΑΙΩΝΕΤΑΙ Ή ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ;

Δέν αποδεχόμαστε
τήν όμηρία,
παλεύουμε γιά τήν
Έλευθερία

Μπροστά
στό
σταυροδρόμι
τῆς
«διπλῆς
ύπνηκοότητας»

Ἡ απόφαση τοῦ κυβερνητικοῦ συμβουλίου (7/11/2006), γιά τήν χορήγηση τῆς ἑλληνικῆς ὑπνηκοότητας στους βόρειο-Ἡπειρωτες, εἶναι ἀπό μόνη της μιά σημαντική εἴδηση, ἡ σημαντικότερη τῶν τελευταίων χρόνων. Τό πῶς φτάσαμε στήν συγκεκριμένη ἀπόφαση ἀποτελεῖ ἕνα ἐρώτημα ἀλλά στό κείμενο αὐτό θά

προσπαθήσουμε νά δημοσιοποιήσουμε προβληματισμούς καί προτάσεις.

Ἡ χορήγηση ἑλληνικῆς ὑπνηκοότητας, ὑποτίθεται ὅτι βασίζεται στήν ἀντίστοιχη πρόβλεψη τοῦ ἀλβανικοῦ συντάγματος πού ἀποδέχεται πλέον οἱ ἀλβανοί ὑπνηκοοί νά ἔχουν καί δεύτερη ὑπνηκοότητα. Εἶναι ὅμως γνωστό πῶς ἡ ὁποιαδήποτε συνταγματική ρύθμιση δέν μπορεῖ νά δεσμεύσει ἐπ' ἀπειρον ἕνα κράτος, πολύ περισσότερο τήν Ἀλβανία πού ἀπέχει παράσάγγας ἀπό τό νά χαρακτηριστεῖ ὡς δημοκρατικό. Οἱ διατάξεις τῶν Συνταγμάτων μποροῦν νά τροποποιηθοῦν, νά καταργηθοῦν ἢ καί νά καταστρατηγηθοῦν. Πόσο μάλιστα ὅταν οἱ προφορικές δεσμεύσεις τῶν κυβερνήσεων δέν δεσμεύουν τίς ἐπόμενες. Τό Διεθνές Δίκαιο προβλέπει ὅτι ἕνα κράτος δέν ἐπιτρέπεται νά ἀφήσει τούς ὑπνηκοοὺς του χωρίς ὑπνηκοότητα.

τα. Αὐτά εἶναι καί τά ὅρια τῆς Ἀλβανίας. Ἀπό τήν ὥρα πού οἱ βόρειο-Ἡπειρωτες ἀποκτήσουν δύο ὑπνηκοότητες θά καταστοῦν ὄμηροι τῆς πορείας τῶν ἑλληνοαλβανικῶν σχέσεων. Στήν ἐπόμενη κρίση μπορεῖ νά ἀπαιτήσει ἀπό τούς βόρειους-Ἡπειρωτες νά ἐπιλέξουν ὑπνηκοότητα. Σέ κάθε περίπτωση καί σέ ὅτι ἀφορᾶ τόν ἀλβανικό παράγοντα, φαίνεται ὅτι ἐπαφιέμεθα στίς «καλές του προθέσεις» καί στήν οὐσία τοῦ δίνουμε τήν εὐκαιρία νά προχωρήσει στήν «τελική λύση».

Ὅλα αὐτά βέβαια γίνονται διότι τό ἑλλαδικό κράτος ἕως σήμερα δέν κατόρθωσε νά ἐμποδίσει τόν ἰδιότυπο ρατσισμό πού βιώνουμε οἱ βόρειο-Ἡπειρωτες νεοπρόσφυγες, ἀπό τούς δημόσιους λειτουργούς του. Οἱ ὅσοι ὑποψιασμένοι δημόσιοι ὑπάλληλοι δέν ἀρκοῦν νά καλύψουν τή διακριτική μεταχείριση καί τήν προσβλητική συμπεριφορά τῶν ὑπολοίπων. Ἡ κατάσταση πού βιώνουμε σέ καθημερινή βάση, πιθανόν νά ἀποτελεῖ παγκόσμια πρωτοτυπία καθῶς ἀποτελεῖ «ἐνδοεθνικό ρατσισμό» καί σίγουρα θά ἐνδιέφερε πο-

λύ τις ανά τον κόσμο σχολές της Ψυχολογίας και της Κοινωνιολογίας. Επιλέχθηκε η λύση της χορήγησης υπηκοότητας αφού εξυπηρετεί βραχυχρόνιους και μάλιστα αποκλειστικά ενδοελλαδικούς στόχους. Οί συγκεκριμένοι εμπνευστές της ιδέας περιμένουν στις επόμενες εκλογές να «σταυροδοτηθούν» από τους νέους υπηκόους.

Μένει τώρα το ερώτημα πόσοι από εμάς θα πάνε να εγγράψουν τα παιδιά μας που θα έχουν ελληνικό διαβατήριο στα αλβανικά δημοτολόγια για να μπορούν για παράδειγμα να ψηφίζουν στις εκλογές. Οί πολιτικοί μας όμως θα έχουν την ικανοποίηση να βλέπουν τους συμπατριώτες μου γραμμένους στους καταλόγους των πολιτικών τους γραφείων.

Ἀπεναντίας, η ελληνική πλευρά επιβεβαιώνει την στρατηγική της προχειρότητας και της εξυπηρέτησης βραχυχρόνιων και μάλιστα αποκλειστικά ενδοελλαδικών στόχων. Γιατί τό ενδιαφέρον μας πρέπει να εστιάζεται στην υποστήριξη της διατήρησης των βόρειων Ἑπειρωτῶν στις ιστορικές του εστίες και όχι της επιβράβευσης της αδιαφορίας κάποιων που βολεύονται στην άνωμυμία και την αποστασιοποίηση.

Ἡ Ἀθήνα, ὀφείλει να βοηθήσει τους Ἑπειρωτες νεοπροσφυγες διότι είναι γνωστό ὅτι ἀποτελοῦμε ἀντικείμενο διακριτικῆς μεταχείρισης και ἐντὸς τῆς ἐλλαδικῆς ἐπικράτειας. Βέβαια, εἶναι προφανές πὼς ἡ ἐπίσημη Ἑλλάδα μπορεῖ να δώσει τό παράδειγμα πρὸς τοὺς δημόσιους λειτουργούς της ὥστε να ἀλλάξουν τὴν προσβλητικὴ συμπεριφορά πὺ ἀντιμετωπίζουμε ὅταν συναλλάσσομαστε με δημόσιες ὑπηρεσίες. Κάτι τέτοιο ὅμως προϋποθέτει και τὴν

τυπική μας ἐξασφάλιση, ἡ ὁποία μπορεῖ να πραγματοποιηθεῖ με τρόπον πὺ δὲν θά βλάπτουν τὴν ἐθνικὴ πτυχὴ τῆς ὑπόθεσῆς μας. Γι αὐτό και τό θέμα τῆς χορήγησης τῆς ἐλληνικῆς ὑπηκοότητας πρέπει να εἰδωθεῖ ἐκτὸς τῶν σχεδιασμῶν τῶν κομμάτων ἢ τὴν ἀνάγκη κάλυψης κάποιων πρόσκαιρων ἀναγκῶν.

Τό κίνημα τῶν Ἑπειρωτῶν, πολυδιασπασμένο και χωρὶς ὄραμα, δὲν κατάφερε να κάνει κατανοητό στὴν ἐπίσημη Ἑλλάδα πὼς ὁ ἀγῶνας μας οὐδόλως στοχεύει στὴν τυπική μας ἀφομοίωση στὴν ἀθιναϊκὴ ἔρημο. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται να δημιουργήσουμε καμιά νέα «χαμένη πατρίδα» ὅταν μάλιστα δὲν ἔχουμε ἠττηθεῖ σέ κανένα «πεδίο μάχης». Γιά τὸν λόγο αὐτό εἶναι κρίσιμο ἡ χορήγηση τῆς ἐλληνικῆς ὑπηκοότητας να γίνει ἀφοῦ τηρηθοῦν ὀρισμένες προϋποθέσεις. Αὐτές ἀφοροῦν, κυρίως τὴν Ἀλβανία, ἡ ὁποία πρέπει να ἀποδείξει ὅτι βρίσκεται στὴν Εὐρώπη ὀχι μόνο γεωγραφικά ἀλλὰ και οὐσιαστικά. Τά Τίρανα πρέπει να ὑπογράψουν διεθνείς συμφωνίες ὅπου:

α) στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας ἔνταξῆς τους στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσῆ, να δηλώσουν τὴν συμφωνία τους στὴν χορήγηση τῆς ἐλληνικῆς ὑπηκοότητας πρὸς τοὺς ἐλληνικῆς καταγωγῆς πολίτες της και τὴν αὐτόματη ἐγγραφὴ τῶν τέκνων τῶν βόρειων Ἑπειρωτῶν και στὰ ληξιαρχεῖα τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους.

β) στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας ἔνταξῆς τῶν Τιράνων στις νατοϊκές δομές, να ἀναγνωρῖσουν τό δικαίωμα τῶν ὑπηκόων της να ὑπηρετοῦν στις ἔνοπλες δυνάμεις νατοϊκῶν χωρῶν και ταυτόχρονα να ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τίς στρατιωτικές τους ὑποχρεώσεις πρὸς τό ἀλβανικό κράτος.

Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν παραπάνω, τό Ἑπειρωτικό κίνημα μέσω και τῶν ὀργανώσεων του στὴ βόρεια Ἑπειρο (ΟΜΟΝΟΙΑ) ἢ τὴν Ἀλβανία (ΚΕΑΔ) ὀφείλει να ὀργανώσει μαζικές προσφυγές ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι θά ζητοῦν ἀπὸ τό ἀλβανικό κράτος να ἀποκαταστήσει τά ὀνοματεπώνυμά μας και να ἀναγνωρῖσει τὴν ἐλληνικὴ ἐθνικὴ καταγωγή μας στις περιπτώσεις πὺ τό ἀρνεῖται.

Εὐελπιστοῦμε ὅτι δίνουμε στὴν πολιτικὴ ἡγεσία τῆς πατρίδας μας ιδέες ὥστε να διασφαλίσει τὴν ἐπιβίωση ἐνός ζωντανοῦ τμήματος τοῦ ἐλληνισμοῦ στὰ ἱστορικά του ἐδάφη. Σκοπός μας εἶναι ἡ παλιννόστηση και ἡ ἐπικράτηση στοὺς γενέθλιους τόπους μας τῆς Ἠθικῆς, τοῦ Δικαίου και τῆς Ἱστορίας. Μόνον ἔτσι θά βοηθηθεῖ και ἡ γειτονικὴ Ἀλβανία να ξεφύγει ἀπὸ τὴν μυθολογία και να ἀποδείξει στὴ διεθνή κοινότητα ὅτι ὀδεύει πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμό της.

*Κοκαβέση Ἐλένη
Μέλος τοῦ Συλλόγου
τῶν Χιμαριωτῶν
Ἐκ Χιμάρας διχοτομημένης
Ἑπείρου*

Σχόλιο ΣΦΕΒΑ: Ἡ πλειοψηφία τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀγανακτισμένη ἀπὸ τά προβλήματα πὺ ἀντιμετωπίζει χαιρέτισε τὴ χορήγηση τῆς διπλῆς ὑπηκοότητας. Εἶναι χρῆσιμο ὅμως να λάβουμε ὑπόψη μας τοὺς προβληματισμούς πὺ τόσο τεκμηριωμένα διατυπῶναι ἡ γνωστὴ γιὰ τοὺς ἀγῶνες και τὴ μαχητικὴ τῆς Χειμαρριώτισσα Ἐλένη Κοκαβέση, πὺ συμπιπτουν και με τίς δικές μας ἐνστάσεις στό θέμα αὐτό.